

22.10.2018

ÁLLÁSFOGLALÁSI INDÍTVÁNY

benyújtva a Bizottság alelnöke/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselője nyilatkozatát követően

az eljárási szabályzat 123. cikkének (2) bekezdése alapján

Dzsamál Hasogdzsi újságíró Szaúd-Arábia isztambuli konzulátusán történt meggyilkolásáról
(2018/2885(RSP))

Ángela Vallina, Marie-Christine Vergiat, Sabine Lösing, Maria Lidia Senra Rodríguez, Malin Björk, Patrick Le Hyaric, Eleonora Forenza, Merja Kyllönen, Marie-Pierre Vieu, Barbara Spinelli, Luke Ming Flanagan, Helmut Scholz, Paloma López Bermejo, Kateřina Konečná, Sofia Sakorafa, Nikolaos Chountis, Marisa Matias, Dimitrios Papadimoulis, Stelios Kouloglou, Kostadinka Kuneva, Martina Michels, Younous Omarjee, Miguel Urbán Crespo, Tania González Peñas, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez, Lola Sánchez Caldentey, Martin Schirdewan
a GUE/NGL képviselőcsoport nevében

Az Európai Parlament állásfoglalása Dzsamál Hasogdzsi újságíró Szaúd-Arábia isztambuli konzulátusán történt meggyilkolásáról (2018/2885(RSP))

Az Európai Parlament,

- tekintettel az ENSZ főtitkára szóvivőjének a Dzsamál Hasogdzsi haláláról szóló, 2018. október 19-i nyilatkozatára,
- tekintettel Bernard Duhaime, az ENSZ erőszakos eltűntetésekkel és nem önkéntes eltűnésekkel foglalkozó munkacsoportja elnökének 2018. október 18-i nyilatkozatára,
- tekintettel Michelle Bachelet, az ENSZ emberi jogi biztosa 2018. október 16-i nyilatkozatára, amelyben nyomatékosan felszólította Szaúd-Arábiát, hogy ossza meg az összes birtokában lévő, Dzsamál Hasogdzsi eltűnésével kapcsolatos információt,
- tekintettel a diplomáciai kapcsolatokról szóló 1961. évi bécsi egyezmény 41. cikkére, és a konzuli kapcsolatokról szóló, 1963. évi bécsi egyezmény 55. cikkére,
- tekintettel a Federica Mogherini alelnök/főképviseelő által október 9-én és 15-én tett megjegyzésekre és különösen a Dzsamál Hasogdzsi szaúdi újságíró ügyének legfrissebb fejleményeiről szóló, 2018. október 20-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Polgári és Politikai Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára (ICCPR),
- tekintettel a minden egyénnek az erőszakos eltűntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményre,
- tekintettel a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni ENSZ-egyezményre,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 19. cikkére, amely védi a véleménynyilvánítás és a szólás szabadságát, valamint 5. cikkére, amely leszögezi, hogy senki sem vethető alá kínvallatásnak vagy kegyetlen, embertelen vagy lealacsonyító bánásmódnak vagy büntetésnek,
- tekintettel az Emberi Jogok Arab Chartájára, amelynek 32. cikkének (1) bekezdése biztosítja a tájékoztatáshoz, valamint a szólás- és véleménynyilvánítás szabadságához való jogot, és amelynek 8. cikke tiltja a fizikai vagy pszichológiai kínzás vagy kegyetlen, megalázó, megszegényítő vagy embertelen bánásmódot,
- tekintettel az ENSZ Emberi Jogi Tanácsa egyetemes időszakos felülvizsgálatot végző munkacsoportjának 2018. november 5. és 16. között rendezendő, harmincegyedik ülése előtt az ENSZ Emberi Jogi Főbiztosának Hivatala által készített, Szaúd-Arábiáról szóló 2018. augusztus 30-i összefoglalóra,
- tekintettel a Szaúd-Arábiáról szóló korábbi állásfoglalásaira, különösen a Szaúd-Arábiáról, az Unióval való kapcsolatairól, illetve a Közel-Keleten és Észak-Afrikában

- játszott szerepéről szóló 2014. március 11-i¹, a szaúd-arábiai Ráif Badavi ügyéről szóló 2015. február 12-i², az Ali Mohammed al-Nimr ügyéről szóló 2015. október 8-i³ és a szaúd-arábiai nőjogi jogvédők helyzetéről szóló 2018. május 31-i⁴ állásfoglalására,
- tekintettel a jemeni helyzetről szóló korábbi, 2016. február 25-i⁵ és 2017. november 30-i állásfoglalásaira⁶, valamint a 2018. október 4-i állásfoglalására, amelyben Szaúd-Arábiával szemben uniós fegyverembargó bevezetését kéri⁷,
  - tekintettel arra, hogy Szaúd-Arábia az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának tagja,
  - tekintettel a katonai technológia és felszerelések kivitelének ellenőrzésére vonatkozó közös szabályok meghatározásáról szóló, 2008. december 8-i 2008/944/KKBP tanácsi közös álláspontra⁸,
  - tekintettel eljárási szabályzata 123. cikkének (2) bekezdésére,
- A. mivel Dzsamál Hasogdzsi szaúdi újságírónak nyoma veszett azután, hogy legutóbb 2018. október 2-án Szaúd-Arábia isztambuli konzulátusára látták bemenni; mivel a szaúdi rezsim több mint két héten át több, egymásnak ellentmondó és képmutató információt terjesztett Hasogdzsi sorsáról, és tagadta, hogy eltűnéséhez bármilyen köze lenne;
- B. mivel a török médiában rendkívül aggasztó információk láttak napvilágot, amelyek azt sejtetik, hogy a férfit megkínozták, majd bírósági eljárás nélkül kivégezték egy állami megbízásra elkövetett gyilkosság keretében, amelyben a szaúdi hatóságok, többek között Mohammad bin Szalmán trónörököséhez közel álló tisztviselők is segítettek; mivel a szaúdi rezsim október 19-én végül elismerte, hogy Hasogdzsit röviddel a szaúdi nagykövetségre való belépése után megölték, de azt állítják, hogy szaúdi tisztviselőkkel kialakult „ökölharcban” halt meg, miután Dzsamál Hasogdzsi és a konzulátuson vele találkozó személyek között verekedés tört ki, és „a vita (...) verekedésbe torkollott, amely a halálát okozta”;
- C. mivel a diplomáciai kapcsolatokról szóló bécsi egyezmény szerint „a képviselőlet helyiségeit nem szabad olyan módon használni, amely összeférhetetlen a képviselőletnek a jelen szerződésben, vagy a nemzetközi jog általános szabályaiban (...) meghatározott feladatkörével”;
- D. mivel Hasogdzsi eltűnését követően a szaúdi rezsim akadályozta a gyors, alapos, eredményes, pártatlan és átlátható vizsgálatot; mivel a nyomozóknak a török hatóságokkal kötött megállapodást követően 2018. október 15-éig nem engedték meg, hogy a szaúdi konzulátuson belül vizsgálódjanak, és a főkonzuli rezidenciára csak 2018. október 17-én engedték be őket; mivel Mohamed al-Otaibi főkonzul 2018. október 16-

¹ HL C 378., 2017.11.9., 64. o.

² HL C 310., 2016.8.25., 29. o.

³ HL C 349., 2017.10.17., 34. o.

⁴ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0232.

⁵ HL C 35., 2018.1.31., 142. o.

⁶ HL C 356., 2018.10.4., 104. o.

⁷ Elfogadott szövegek, P8_TA(2018)0383.

⁸ HL L 335., 2008.12.13., 99. o.

án elhagyta az országot;

- E. mivel az elmúlt hónapokban az emberijog-védőkkel, nőjogi aktivistákkal, jogászokkal, újságírókkal, tudósokkal és írókkal szembeni nagyszabású fellépéseket Mohamed bin Szalmán trónörökös felügyelte, és e fellépések csak intenzívebbé váltak azóta, hogy a trónörökös hozzáfogott az ország biztonsági intézményei feletti ellenőrzésének megszilárdításához; mivel a külföldön tartózkodó szaúdi újságírók és emberijog-védők a Szaúd-Arábiában élő családjuk elleni fenyegetések miatt az elmúlt hónapokban elhallgattak;
- F. mivel Szaúd-Arábia 2014. évi terrorizmusellenes törvénye a terrorizmus fogalmát rendkívül tágan határozza meg, ami lehetővé teszi a békés véleménynyilvánítás büntetendővé tételét, és megengedi magánszemélyek 90 napig terjedő őrizetbe vételét, nem biztosítva számukra a családtagjaikkal vagy jogi tanácsadókkal való kapcsolattartást, és ezáltal megfosztva őket a kínzás elleni jogi biztosítékoktól;
- G. mivel az államok kötelesek minden intézkedést meghozni a kínzások, erőszakos eltüntetések és az emberi jogok egyéb súlyos megsértéseinek megelőzése érdekében, kivizsgálni az ilyen cselekményekkel kapcsolatos vádakot, és bíróság elé állítani az ilyen cselekmények elkövetésével vádolt személyeket;
- H. mivel az ENSZ Kínzás Elleni Bizottsága aggodalmát fejezte ki az állítólagos titkos büntetés-végrehajtási intézetek miatt és amiatt, hogy nem létezik olyan független intézmény, amely rendszeres és előre be nem jelentett látogatásokat tenne valamennyi szaúd-arábiai büntetés-végrehajtási intézetben;
- I. mivel az ENSZ erőszakos eltüntetésekkel foglalkozó munkacsoportja komoly aggodalmának adott hangot amiatt, hogy az elmúlt években egyre nagyobb mértékben alkalmazzák az erőszakos eltüntetések bizonyítékok gyűjtése és a vizsgálatok jogi védelmen kívüli lezárása érdekében, és hogy ez gyakran kényszert és kínzást is magában foglal; mivel egyes államok azért rabolnak el személyeket a határaikon túl is, a fogadó állam beleegyezésével vagy anélkül, hogy elfojtsák a politikai ellenvéleményt, vagy fellépjenek az állítólagos terrorizmus ellen;
- J. mivel a szaúd-arábiai emberi jogi helyzet továbbra is erősen aggasztó, különösen a demokratikus jogok hiánya, a nőekkel szembeni megkülönböztetés, valamint a testi büntetések és a halálbüntetés alkalmazása miatt;
- K. mivel a kínzás és a kegyetlen, embertelen vagy megalázó bánásmód vagy büntetés tilalma nemcsak valamennyi nemzetközi és regionális emberi jogi eszköz részét képezi, de a nemzetközi szokásjog egyik szabályát is alkotja, amely a vonatkozó jogi eszközök megerősítésétől függetlenül minden államra nézve kötelező;
- L. mivel a halálbüntetést Szaúd-Arábiában továbbra is alkalmazzák bűncselekmények széles köre esetében; mivel a rezsim 2017-ben hivatalosan **146** kivégzést hajtott végre; mivel az országban nyilvános kivégzések is vannak, és a kivégzetteket esetenként keresztre feszítik és közszemlére teszik;
- M. mivel Szaúd-Arábia számos bűncselekményre büntetést ír elő, többek között halálbüntetés jár istenkáromlásért, gyilkosságért, homoszexuális kapcsolatért, lopásért

vagy árulásért, megkövezés általi halálbüntetés jár házasságtörésért, és kéz- és lábamputálás jár banditizmusért;

- N. mivel Szaúd-Arábiában megsértik a nők jogait, akiket a férfiaknál alacsonyabb rendűnek tekintenek, és akik a család valamely férfitagjának alávetetten élnek, nem hozhatnak döntéseket, nem mehetnek ki az utcára, és nem utazhatnak; mivel a nők számára bizonyos jogokat biztosító, igen korlátozott intézkedések bejelentése ellenére a férfi gyámsági rendszer továbbra is fennáll, lehetővé téve, hogy a nőket önkényes fogva tartásnak vessék alá, amennyiben a gyám engedetlenségre hivatkozik; mivel a szaúdi nőket hátrányos megkülönböztetés éri a közéletben és a közterületen, és az országban továbbra is élnek káros gyakorlatok, ideértve a gyermek- és kényszerházasságot, a nők kötelező öltözetét és a többnejűséget;
- O. mivel súlyosan aggasztó a számos bevándorló munkavállalóval szemben alkalmazott elbánás, különösen az építési ágazatban vagy háztartási kisegítőként dolgozók esetében, akik munkakörülményei a rabszolgatartáshoz hasonlítanak, és a gyermekmunkát is magukban foglalják; mivel a szaúdi munkajog diszkriminatív rendelkezéseket tartalmaz a külföldi munkavállalókkal szemben; mivel jelenleg mintegy 500 000, dokumentumokkal nem rendelkező indonéz háztartási alkalmazott rendkívüli kiszolgáltatottsággal néz szembe Szaúd-Arábiában;
- P. mivel az Egyesült Államok, az Egyesült Arab Emírségek, Bahrein, Kuvait, Jordánia, Marokkó és Szudán által támogatott, szaúdi vezetésű koalíció a jemeni polgári személyek haláleseteinek fő okozója, és a drámai léptékű jemeni humanitárius válságért is felel; mivel ez a koalíció súlyosan megsértette a humanitárius jogot, ideértve a kórházak és iskolák bombázását, ami több ezer polgári személy – főként nők és gyermekek – halálát okozta; mivel az ENSZ megvádolta Szaúd-Arábiát, hogy Jemenben háborús bűncselekményeket követ el;
- Q. mivel az Egyesült Államoktól kapott erőteljes támogatás mellett Szaúd-Arábia számos uniós tagállam – többek között az Egyesült Királyság, Franciaország és Spanyolország – támogatására is számít, amelyek különösen a biztonság és a védelem területén szoros politikai kapcsolatokat ápolnak Szaúd-Arábiával; mivel az Unió Szaúd-Arábia legfőbb kereskedelmi partnere, hiszen a teljes kereskedelem több mint 16%-át teszi ki; mivel számos uniós vállalat befektetőként van jelen a szaúdi gazdaságban, különösen az ország kőolajiparában, és mivel Szaúd-Arábia az uniós ipari termékek – például a védelmi, közlekedési, gépjárműipari, orvosi és vegyipari termékek – fontos kiviteli piaca; mivel Szaúd-Arábia a világ második legnagyobb fegyverimportőre, és az általa importált fegyverek mintegy 60%-át az Unióban gyártják;
- R. mivel 2015. január 22-én Szalmán szaúdi király választott parlament nélkül lépett egy örökletes, feudális abszolút monarchia trónjára; mivel Szaúd-Arábia lakossága 28 millió fő, és ebből 9 millió külföldi; mivel Szaúd-Arábia világszerte vezető szerepet játszik az iszlám azon különösen szigorú értelmezésének finanszírozása, terjesztése és népszerűsítése terén, amely terrorista szervezeteket is tettekre ösztönzött;
- 1. határozottan elítéli Dzsamál Hasogdzsi szaúdi tisztviselők által az isztambuli szaúdi konzulátuson való, bírósági tárgyalás nélküli kivégzését; őszinte részvétéről biztosítja az újságíró menyasszonyát, családját és barátait; mielőbbi alapos, átlátható, független és pártatlan nemzetközi vizsgálatot követel Hasogdzsi halálának körülményeivel

kapcsolatban;

2. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy Szaúd-Arábia egy diplomáciai képviselőt helyiségeit használja fel egy bűncselekmény elkövetésére, ami a diplomáciai kapcsolatokról szóló bécsi egyezmény szerinti kötelezettségeinek megsértését jelenti; emlékeztet arra, hogy a nemzetközi jog értelmében az ügynökségek vagy hivatalnokai által, illetve a hatáskörük gyakorlása során elkövetett cselekményekért az államok felelősek; kéri a szaúdi állam teljes körű elszámoltatását; támogatja az ENSZ emberi jogi főbiztosának azon kérését, hogy függesszék fel az esetlegesen érintett szaúdi tisztviselők mentelmi jogát;
3. mélységesen sajnálja, hogy a szaúdi hatóságok egymásnak ellentmondó és képmutató híreket terjesztettek Dzsamál Hasogdzsi sorsára vonatkozóan; megdöbbenésének ad hangot amiatt, hogy az európai média szerint 15 szaúdi személy, többek között Maher Abdulaziz Mutreb, a trónörökös egyik rokona, Dzsamál Hasogdzsi meggyilkolásának reggelén érkezett Isztambulba, és többségük azonnal a konzulátusra ment, majd a délután végén távozott; szintén meglepőnek tartja, hogy ugyanezen források szerint a konzulátus alkalmazottai aznap délutánra félnapos szabadságot kaptak; úgy ítéli meg, hogy mindez olyan bizonyítékokat jelenthet, amelyek legalábbis zavaróak; nyomatékosan felszólítja ezért a rezsimet, hogy teljes mértékben működjön együtt egy független nemzetközi vizsgálóbizottsággal az ügy átlátható és teljes egyértelműséggel szolgáló megoldása, valamint Dzsamál Hasogdzsi földi maradványai hollétének nyilvánosságra hozatala érdekében;
4. felszólítja a szaúdi hatóságokat, hogy írják alá és erősítsék meg a minden egyénnek az erőszakos eltüntetéssel szembeni védelméről szóló nemzetközi egyezményt; emlékezteti a szaúdi hatóságokat a nemzetközi jogból eredő nemzetközi kötelezettségeikre, különösen a kínzás tilalmára, amelyet legfőképpen a Szaúd-Arábia által is aláírt és megerősített, a kínzás és más kegyetlen, embertelen vagy megalázó büntetések vagy bánásmódok elleni ENSZ-egyezmény is rögzít;
5. határozottan elítéli a Szaúd-arábiai Királyság által széles körben elkövetett emberi jogi jogsértéseket, és felszólítja a szaúdi hatóságokat, hogy szüntessék be az elítélt személyekkel szemben jelenleg alkalmazott testi büntetést, ideértve a korbácsolást, a kikötést és a végtagok amputálását; nyomatékosan felszólítja Szaúd-Arábiát, hogy nemzeti jogát közelítse a nemzetközi emberi jogi normákhoz;
6. felszólítja a szaúdi hatóságokat, hogy vessenek véget Ráif Badavi elfogadhatatlan büntetésének, és haladéktalanul bocsássák szabadon, valamennyi lelkiismereti fogollyal egyetemben, ideértve Ludzsain al-Hathlult, Imán an-Nafdzsant, Aziza al-Jusszefet, Szamar Badavit, Nasszima asz-Szadahot és más nőket, akiket vádemelés nélkül, önkényesen tartanak fogva a májusi letartóztatási hullám kezdete óta;
7. a legsúlyosabb aggodalmának ad hangot azzal a küszöbön álló eljárással kapcsolatban, amelyen a szaúd-arábiai terrorizmus elleni bíróság öt személy, többek között a fiatal Iszrá al-Homham és férje, Mussza al-Hassem ügyét tárgyalja, akik halálbüntetéssel néznek szembe csupán azért, mert részt vettek a keleti tartományban tartott tüntetéseken; elítéli, hogy legalább négy szaúd-arábiai állampolgár vár halálbüntetésének végrehajtására olyan bűncselekményekért, amelyeket 18. életévük betöltése előtt követtek el;

8. hangsúlyozza, hogy a bűncselekmény jellegétől függetlenül, minden esetben ellenzi a halálbüntetést; ismételten felszólít a halálbüntetés egyetemes eltörlésére, és szorgalmazza a halálbüntetések végrehajtásának azonnali felfüggesztését a Szaúd-arábiai Királyságban; elítéli, hogy a halálbüntetést továbbra is alkalmazzák az országban bűncselekménynek minősülő különböző cselekmények, többek között a homoszexualitás, a kábítószerrel kapcsolatos bűncselekmények, a hitmegtagadás és a boszorkányság esetében;
9. fájralja, hogy annak ellenére, hogy Szaúd-Arábia 2004 októberében megerősítette a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló ENSZ-egyezményt (CEDAW), a gyakorlatban továbbra is léteznek a szaúdi nőket érő hátrányos megkülönböztetés különböző formái a magánéletben, a szakmai életben, a közéletben való részvétel terén, a férfiaknak való alávetettség, a széles körben létező családon belüli erőszak, valamint a mozgásszabadság és a szabad társvalasztás korlátozása tekintetében; elítéli a nemi erőszak és a szexuális kizsákmányolás áldozataivá váló nők kriminalizálását, és hogy a nőket nem az áldozatoknak járó védelemben részesítik, hanem prostituáltakként elítélik őket;
10. felszólítja a szaúdi hatóságokat, hogy javítsák a bevándorló munkavállalók munkakörülményeit és a velük való bánásmódot, különös figyelmet fordítva a háztartási alkalmazottként dolgozó, a szexuális erőszak kockázatának különösen kitett nők helyzetére, valamint a gyermekmunka felszámolására;
11. elítéli, hogy a Szaúd-Arábiában széles körben elkövetett emberi jogi visszaélések dacára és annak ellenére, hogy az ország terrorista csoportokat finanszíroz, a térségen belül Szaúd-Arábia továbbra is az Egyesült Államok és uniós tagállamok legfőbb szövetségese; fájralja, hogy az Unió – gazdasági és geostratégiai érdekei, valamint az olajtól való függése miatt – kettős mércét alkalmaz Szaúd-Arábiával szemben, képmutató módon preferenciális elbánásban részesítve az országot; felhívja a figyelmet arra, hogy egyes európai kormányok és különösen a spanyol királyi család, illetve az al-Szaúd dinasztia között közismerten szoros kapcsolat és érdekközösség áll fenn;
12. sajnálatosnak tartja az Egyesült Államok kormányának ez ügyben képviselt képmutató álláspontját és azon szándékát, hogy fenntartsa az Egyesült Államok és Szaúd-Arábia közötti fegyvermegállapodást; felszólítja az Uniót, hogy szüntesse meg a Szaúd-Arábiával fenntartott preferenciális kapcsolatokat, és függessen fel minden kereskedelmi megállapodást az országgal, amíg az továbbra is széles körben megsérti az emberi jogokat;
13. elítéli a Szaúd-Arábia és szövetségesei által végrehajtott jemeni beavatkozást, és mélyszéles aggodalmának ad hangot az országban uralkodó humanitárius válság, különösen pedig a koalíciós erők által kialakított, a humanitárius segélyek mozgását akadályozó blokádnak miatt;
14. rendkívül sajnálatosnak tartja az egyes uniós tagállamokból, például Spanyolországból, az Egyesült Királyságból, Németországból és Svédországból a Szaúd-arábiai Királyságba irányuló fegyverértékesítések destabilizáló hatásait; ismételten felszólítja az uniós tagállamokat, hogy szüntessék be a fegyverek és katonai felszerelések Szaúd-Arábiába irányuló értékesítését, mivel az ország Jemenben súlyosan megsérti a

nemzetközi humanitárius jogot; felszólítja az uniós tagállamokat, hogy tartsák tiszteletben a 2013. április 2-i Fegyverkereskedelmi Szerződést és az Európai Unió Tanácsának 2008. december 8-i közös állásponjtját;

15. emlékezteti a szaúd-arábiai vezetést, hogy az ország kötelezettséget vállalt arra, hogy „a legmagasabb szintű normák fenntartását képviseli az emberi jogok előmozdításában és védelmében”, amikor 2013-ban sikeresen pályázott az ENSZ Emberi Jogi Tanácsának tagságára; mélységesen fájjalja, hogy egyes uniós tagállamok e tagság, valamint Szaúd-Arábiának az ENSZ nők helyzetével foglalkozó bizottságán belüli tagsága mellett szavaztak annak ellenére, hogy az ország folyamatosan megsérti az emberi jogokat és különösen a nők jogait; nyomatékosan felszólítja az uniós tagállamokat, hogy az ENSZ keretén belül szorgalmazzák Szaúd-Arábia az ENSZ Emberi Jogi Tanácson belüli tagságának megszüntetését;
16. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a Bizottság alelnökének/az Unió külügyi és biztonságpolitikai főképviselőjének, az ENSZ főtitkárának, az ENSZ Emberi Jogi Főbiztos Hivatalának, az Európa Tanács Parlamenti Közgyűlésének, az Arab Liga emberi jogi bizottságának, valamint Szaúd-Arábia királyának és kormányának.